

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2023 poz. 162), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu odwołania pana L.L., Wiceprezesa Zarządu, działającego w imieniu Hotelu Neptun Sp. z o.o., od decyzji Starosty Międzychodzkiego Nr 226/2022 z 4.08.2022 r. (znak BI.6740.172.2022) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej - ul. Sokoła w Międzychodzie, zwanej dalej: decyzją ZRID:

- I. **Uchylam** w całości punkty II.2, II.2.1, II.2.2. i II.2. na stronach 2.÷3. zaskarżonej decyzji **i orzekam** poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:
2. Liniami rozgraniczającymi teren objęte są nieruchomości powstałe w wyniku podziału oznaczone tłustym drukiem w Tabeli 4 w pkt. V.3. decyzji.
- II. **Uchylam** w całości załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji - rysunek pn. „Mapa w skali co najmniej 1: 5000 przedstawiająca proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu” ukazujący linie rozgraniczające teren (Nr rys. 1) **i orzekam** w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, nowego rysunku pn. „Mapa w skali co najmniej 1: 5000 przedstawiająca proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu” ukazującego linie rozgraniczające teren (Nr rys. 1), który stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.
- III. **Orzekam** poprzez dodanie, w punkcie VI.1. na stronie 6. zaskarżonej decyzji, po słowach: „oznaczone w poniższej Tabeli nr 5” słów: „jako działki po podziale”.
- IV. **Uchylam** poprzez wykreślenie w treści punktów VI.2. i VI.3. na stronie 6. zaskarżonej decyzji, słów: „które”.
- V. **Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w tytule punktu VII. na stronie 7. zaskarżonej decyzji, słów „projektu budowlanego” słowami: „projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego”.

VI. Uchylam decyzję Starosty Międzychodzkiego w zakresie, w jakim zatwierdzono następujące elementy dokumentacji budowlanej, stanowiącej załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji:

- w Projekcie zagospodarowania terenu: stronę tytułową, strony 13÷15, rysunek „Projekt zagospodarowania terenu” (Nr rysunku: 1),
- w Projekcie architektoniczno-budowlanym branży drogowej (Tom I): stronę tytułową, strony 10÷28 części opisowej, rysunek planu sytuacyjnego (Nr rys. 02),
- stronę tytułową Załączników do projektu budowlanego i stronę 12 (Spis warunków technicznych i uzgodnień)

i orzekam poprzez zatwierdzenie następujących dokumentów projektowych:

- strona tytułowa projektu zagospodarowania terenu
- część opisowa projektu zagospodarowania terenu - str. 13÷15,
- rysunek projektu zagospodarowania terenu (Nr rys. 1),
- strona tytułowa projektu architektoniczno-budowlanego branży drogowej,
- str. 10÷28 części opisowej Tomu I. (projektu architektoniczno-budowlanego branży drogowej),
- rysunek planu sytuacyjnego branży drogowej (Nr rys. 02),
- strona tytułowa Załączników do projektu budowlanego,
- strona 12 Załączników do projektu budowlanego (Spis warunków technicznych i uzgodnień),
- pismo Starosty Międzychodzkiego z 9.03.2023 r. (znak: KD.7011.7.2023) opiniujące pozytywnie geometrię projektowanej drogi.

które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 2 - Elementy projektu budowlanego.

VII. Uchylam poprzez wykreślenie w punkcie VIII.1.6. na stronie 8. zaskarżonej decyzji następującego zapisu:

„Rozporządzeniem Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 6 września 2021 r. w sprawie sposobu prowadzenia dzienników budowy, montażu i rozbiórki (Dz. U. 2021r. poz. 1686)” - w wierszach 8.÷6., licząc od dołu strony,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce ww. uchylecia, nowego, odpowiadającego mu zapisu:

„rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie dziennika budowy oraz systemu Elektroniczny Dziennik Budowy (Dz.U. z 2023 r. poz. 45)”.

VIII. Uchylam w całości punkt XIII.2. na stronie 12. zaskarżonej decyzji.

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce ww. uchylecia, nowego, odpowiadającego mu zapisu:

2. Nie ograniczam sposobu korzystania z nieruchomości.

- IX. Uchylam** w całości zapis „3. Określenie obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów. Nie dotyczy.” na stronie 12. zaskarżonej decyzji, w wierszach 10÷11 licząc od góry strony.
- X.** Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie, na stronie 12. zaskarżonej decyzji, w wierszu 12. licząc od góry strony, cyfry: „4” cyfrą „IX”.
- XI.** Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie, na stronie 12. zaskarżonej decyzji, w wierszu 6. licząc od dołu strony, cyfry: „7” cyfrą „X”.
- XII.** Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie, na stronie 12. zaskarżonej decyzji, w wierszu 3. licząc od dołu strony, cyfry: „8” cyfrą „XI”.
- XIII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.**

Uzasadnienie

Decyzją z 4.08.2022 r. Starosta Międzychodzki udzielił zarządcy drogi - Burmistrzowi Międzychodu - zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej - ul. Sokoła w Międzychodzie. Decyzji nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności.

Pismem z 18.08.2022 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Międzychodzie: 22.08.2022 r.) odwołanie od decyzji ZRID złożył pan L.L., Wiceprezes Zarządu, zwany dalej: Odwołującym, działający w imieniu Hotelu Neptun Sp. z o.o., zwanej dalej: Spółką, wnosząc o:

- 1) Ponowne przeanalizowanie sprawy przez Wojewodę Wielkopolskiego pod kątem legalności i prawidłowości działań podjętych przez organ I Instancji, przy uwzględnieniu interesów Spółki jako właściciela działki nr XXX.
- 2) Uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Odwołujący zarzucił decyzji ZRID:

- 1) Nieuwzględnienie interesów Spółki, jako właściciela działki nr XXX,
- 2) Zaniechanie rozmów o rekompensacie dla Spółki poprzez przyznanie nieruchomości zamiennej.
- 3) Ustalenie podstaw do odszkodowania według zaniżonych parametrów nieruchomości.
- 4) Zaniechanie rozmów o wypłaceniu odszkodowania za bezumowne korzystanie przez Gminę Międzychód z części działki nr XXX za okres ostatnich 10 lat.

Odwołujący podniósł, że zaskarżoną decyzją ma dojść do wywłaszczenia Spółki w części ww. działki pod drogę - ul. Sokoła. W zakresie, w jakim droga istnieje obecnie i stan ten jest utrwalony widoczną zabudową drogi oraz istniejącym ogrodzeniem, Spółka co do zasady nie sprzeciwia się wywłaszczeniu, jednak zdaniem Odwołującego powinno ono nastąpić za przyznaniem nieruchomości zamiennej. Wniosek Spółki w tej sprawie nie został rozpoznany przez organ I instancji, który zasugerował wypłatę odszkodowania w wysokości niższej niż wartość gruntów, na co Spółka się nie zgadza.

Ponadto Spółka domaga się, aby w ramach planowanej inwestycji drogowej w decyzji ZRID zostały uwzględnione jej interesy, a w szczególności obowiązek przywrócenia przez inwestora nieruchomości do stanu poprzedniego, tzn. w szczególności wyrównanie i rekultywacja terenu oraz odtworzenie ogrodzenia działki nr XXX (po wywłaszczeniu dz. nr XXX), a także aby zostało wypłacone odszkodowanie za bezumowne korzystanie przez Gminę Międzychód z części działki nr XXX.

Ww. odwołanie wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym odwołania wraz z aktami sprawy zostały przekazane do Wojewody Wielkopolskiego przez Starostę Międzychodzkiego pismem z 26.08.2022 r. (data wpływu: 29.08.2022 r.).

Jednocześnie Starosta Międzychodzki odniósł się do zarzutów zawartych w odwołaniu wskazując, że ustalenie i wypłata odszkodowania za grunt przejęty w trybie specustawy następuje w trybie odrębnego postępowania, które zostaje wszczęte przez Starostę Międzychodzkiego po uprawomocnieniu się decyzji ZRID - na podstawie art. 12 ust. 4a i 4b specustawy. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Mając powyższe na uwadze, organ I instancji podtrzymał w całości swoje stanowisko wyrażone w uzasadnieniu decyzji ZRID.

Z uwagi na niejasny charakter podania Odwołującego, organ II instancji pismem z 28.09.2022 r. wezwał go do złożenia wyjaśnień poprzez jednoznaczne wskazanie przedmiotu żądania, tj. sprecyzowania, czy stanowi ono odwołanie od decyzji ZRID, odwołanie od decyzji w sprawie ustalenia odszkodowania, czy innego rodzaju żądanie lub wnioszek. Organ pouczył stronę, że nieusunięcie ww. braku we wskazanym terminie skutkować będzie uznaniem podania za odwołanie od decyzji ZRID.

Po wstępnym przeanalizowaniu akt sprawy stwierdzono, że są one niekompletne, w związku z czym pismem z 28.09.2022 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał organ I instancji do uzupełnienia akt sprawy o:

- dowody potwierdzające publikację obwieszczenia o wszczęciu postępowania i obwieszczenia o wydaniu decyzji na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy w Międzychodzie,
- załączniki o nr. 1 i 2 do decyzji Starosty Międzychodzkiego Nr 226/2022 z 4.08.2022 r., właściwie opisane i ponumerowane zgodnie z wykazem załączników zawartym na str. 15 tej decyzji, a także opatrzone podpisem i pieczęcią osoby, której podpis widnieje pod decyzją,

a także zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie ustawowym i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 28.11.2022 r.

Starosta Międzychodzki uzupełnił brakujące dokumenty pismami z 5.10.2022 r. i 11.10.2022 r. (daty wpływu: 6.10.2022 r. i 14.10.2022 r.).

Odwołujący udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 7.10.2022 r. (data wpływu: 11.10.2022 r.) oświadczając, że odwołanie dotyczy decyzji ZRID. Ponadto Odwołujący podniósł, że po szczegółowej analizie dokumentacji ustalił, że oprócz terenu pod rozbudowę drogi Gmina Międzychód zamierza odebrać Spółce także dodatkowe tereny w celu wybudowania: parkingu, który w tym miejscu jest zbędny. W opinii Odwołującego na budowę drogi niezbędny jest teren o powierzchni około 600 m² i w tym zakresie Spółka wyraża zgodę na wywłaszczenie, natomiast nie zgadza się, aby wywłaszczono ją z dodatkowych terenów - obszaru około 2000 m² - w celu budowy parkingu.

W związku z powyższym Wojewoda Wielkopolski pismem z 14.10.2022 r. wezwał Burmistrza Międzychodu, jako zarządcę drogi, do:

- 1) Ustosunkowania się do uwag wniesionych przez Odwołującego oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania stron postępowania, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań, wraz z przywołaniem odpowiednich podstaw prawnych.
- 2) Uzupełnienia wniosku o określenie terminu odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń zgodnie z art. 16 ust. 2 specustawy.
- 3) Wyjaśnienia charakteru projektowanych stanowisk postojowych w kontekście § 30 ust. 3 w związku z § 116 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (stan prawny obowiązujący do 20.09.2022 r.: Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.), zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie WT.

Burmistrz Międzychodu udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 27.10.2022 r. (data wpływu: 28.10.2022 r., ePUAP-UPP93184330) wyjaśniając, co następuje:

- ad 1) Zgodnie z art. 12 decyzję ustalającą wysokość odszkodowania za nieruchomości przejęte pod budowę drogi wydaje organ, który wydał decyzje o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. Zgodnie z powyższym wszelkie ustalenia i wypłata odszkodowania następuje w trybie odrębnego postępowania administracyjnego dla którego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U z 2021r. poz. 1899 ze zm.). W związku z powyższym zarzuty wniesione przez Odwołującego w kwestii dotyczącej odszkodowania za przejęte grunty pod budowę drogi są przedwczesne. Wszelkie rozmowy i ustalenia w tym zakresie zostaną przeprowadzone na etapie postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania, które zostanie wszczęte przez Starostę Międzychodzkiego, gdy decyzja ZRID stanie się ostateczna. Burmistrz Międzychodu jest otwarty na rozważenie wszelkich propozycji Odwołującego na etapie postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania. Ponadto Burmistrz

Międzychodu poinformował, że przyjęte rozwiązania projektowe uwzględniają interes Odwołującego poprzez zachowanie i przebudowę istniejącego zjazdu na teren będący własnością Hotelu Neptun sp. z o.o. Inwestycja drogowa w żaden sposób nie pogarsza warunków obsługi komunikacyjnej tej nieruchomości i nie zmienia sposobu jej użytkowania. Przyjęte rozwiązania projektowe są zgodne z obowiązującymi przepisami i zostały przyjęte jako optymalne do spełnienia celu jakim jest budowa drogi. Przeznaczony do zajęcia obszar działki nr XXX jest niezbędny do realizacji inwestycji drogowej jako całego zamierzenia budowlanego, uwzględniającego wszystkie niezbędne elementy drogi wraz z niezbędnymi urządzeniami (jezdnia, pas postojowy, chodnik, zieleń drogowa, oświetlenie, kanał technologiczny, odwodnienie). W związku z powyższym Burmistrz Międzychodu nie widzi konieczności dokonania zmian w przyjętych rozwiązaniach projektowych.

- ad 2) W uzupełnieniu złożonego wniosku Burmistrz Międzychodu określił termin wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń na 120 dzień od dnia, w którym decyzja zezwalająca na realizację inwestycji drogowej stanie się ostateczna.
- ad 3) Miejsca postojowe zostały zaprojektowane, z uwzględnieniem bezpieczeństwa ruchu na drodze, w ramach pasa postojowego, o którym mowa w § 30 ust.1 rozporządzenia w sprawie WT, którego funkcja ogranicza się wyłącznie do zapewnienia potrzeb uczestników ruchu drogowego. Wymiary tych stanowisk postojowych zostały dostosowane do parametrów określonych w § 116 rozporządzenia w sprawie WT.

Po analizie projektu budowlanego organ II instancji pismem z 28.11.2022 r. wezwał zarządcę drogi do:

- I. Wyjaśnienia uzyskania decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni w Gorzowie Wielkopolskim Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 23 marca 2022 r. (znak: PO.ZUZ.1.4210.11.2022.SP), zwanej dalej: pozwoleniem wodnoprawnym, na rzecz Gminy Międzychód.
- II. Wyjaśnienia:
 - 1. Zasadności / niezbędności objęcia:
 - linią terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych i linią terenu niezbędnego do przebudowy sieci uzbrojenia terenu fragmentów działek o nr. ewid.: 458 i 445/1 (445), 472/6 (472/4), 469/6 (469/4),
 - linią terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych i linią rozgraniczającą – projektowana granica pasa drogowego fragmentu działki o nr. ewid.: 492/3 (492/2) w miejscach, gdzie nie są wykonywane roboty budowlane.
 - 2. Nieobjęcia linią terenu niezbędnego do przebudowy sieci uzbrojenia terenu dz. o nr. ewid. 445/3, podczas gdy zgodnie z rysunkiem projektu zagospodarowania terenu, na przedmiotowej działce planowana jest rozbiórka sieci uzbrojenia terenu (por. rysunek projektu zagospodarowania terenu i mapa z proponowanym przebiegiem drogi). W przypadku gdy planowana jest rozbiórka przedmiotowej sieci, należy ją odpowiednio oznaczyć na mapie, a działkę wskazać w zestawieniu.

III. Udzielenia szczegółowych wyjaśnień w odniesieniu do projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego.

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 28.09.2022 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 27.01.2023 r.

Pismem z 13.12.2022 r (znak: 283/T/2022, data wpływu: 15.12.2022 r.) pan Julian Kaluba, zwrócił się z wnioskiem o przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi na powyższe wezwanie z uwagi na konieczność przeniesienia pozwolenia wodnoprawnego na rzecz zarządcy drogi, przekazując jednocześnie pełnomocnictwo do reprezentowania Gminy Międzychód.

Przekazane pełnomocnictwo z 12.12.2022 r. udzielone zostało przez Burmistrza Międzychodu, działającego „w imieniu i na rzecz Gminy Międzychód”, a ponadto umocowuje pana Juliana Kalubę do reprezentowania Inwestora „do załatwienia w imieniu Inwestora wszelkich spraw (...) niezbędnych do uzyskania pozwolenia na budowę”.

W związku z wątpliwością, czy ww. pełnomocnictwo dotyczyło występowania w imieniu zarządcy drogi w sprawie uzyskania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, Wojewoda Wielkopolski pismem z 20.12.2022 r. wezwał pana Juliana Kalubę do przedłożenia pełnomocnictwa umocowującego go do występowania w imieniu Burmistrza Międzychodu w prowadzonym przez organ II instancji postępowaniu w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Pismem z 2.01.2023 r (znak: 01/T/2023, data wpływu: 4.01.2023 r.) pan Julian Kaluba, zwany dalej: Pełnomocnikiem zarządcy drogi, przekazał odpowiednie pełnomocnictwo.

W związku z powyższym organ II instancji pismem z 9.01.2023 r. przedłużył termin na udzielenie odpowiedzi na wezwanie do 27.02.2023 r., jednocześnie zawiadamiając o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 28.11.2022 r. i wskazując nowy termin załatwienia sprawy do 27.03.2023 r.

Kolejnym pismem z 21.02.2023 r. (znak: 39/T/2023, data wpływu: 21.02.2023 r.) Pełnomocnik zarządcy drogi ponownie zwrócił się z wnioskiem o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie z 28.11.2022 r. z uwagi na oczekiwanie na potwierdzenie ostateczności decyzji o przeniesieniu pozwolenia wodnoprawnego, w związku z czym Wojewoda Wielkopolski pismem z 23.02.2023 r. przedłużył ww. termin do 10.03.2023 r.

Ostatecznie Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 7.03.2023 r. (znak: 51/T/2023, data wpływu: 10.03.2023 r.), przekazując ostateczną decyzję Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wielkopolskim z 1.02.2023 r. (znak: PO.ZUZ.1.4211.23.2022.SP) o przeniesieniu pozwolenia wodnoprawnego na rzecz Burmistrza Międzychodu oraz wyjaśniając, co następuje:

Ad. II.1. wezwania:

Działki 458, 445/1 (445), 472/6 (472/4) objęto linią terenu niezbędnego do przebudowy sieci uzbrojenia terenu z uwagi na konieczność wykonania prac budowlanych na istniejących i projektowanych sieciach uzbrojenia terenu, np.: prace związane z połączeniem

projektowanego rurociągu z istniejącą studnią, montaż przewodów napowietrznej linii niskiego napięcia. Działka 469/6 (469/4) nie jest objęta liniami rozgraniczającymi. Działka 492/3 (492/2) została objęta linią rozgraniczającą projektowanego pasa drogowego z uwagi na projektowaną zieleń izolacyjną. Zgodnie z § 52 rozporządzenia w sprawie WT pas zieleni stanowi element pasa drogowego.

Ad. II.2. wezwania:

Teren niezbędny do rozbiórki istniejącego uzbrojenia terenu (istniejącej kanalizacji deszczowej) na działce 445/3 został zwiększony o niezbędną do przeprowadzenia prac powierzchnię. Przekazano skorygowaną mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu.

Ad. III. wezwania Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił szczegółowych wyjaśnień odnośnie projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego oraz przekazał jego skorygowane i uzupełnione elementy, tj.:

- część opisową projektu zagospodarowania terenu - str. 13.÷15.,
- rysunek projektu zagospodarowania terenu (Nr rys. 1),
- stronę tytułową projektu architektoniczno-budowlanego branży drogowej,
- część opisową projektu architektoniczno-budowlanego branży drogowej - str. 10.÷29.,
- pismo Starosty Międzychodzkiego z 9.03.2023 r. (znak: KD.7011.7.2023) opiniujące pozytywnie geometrię projektowanej drogi.

Po analizie przekazanych wyjaśnień i materiałów projektowych organ II instancji pismem z 27.03.2023 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do przedłożenia dowodów, z których będzie jednoznacznie wynikać zapewnienie oświetlenia przejścia dla pieszych w km 0+135 zgodnie z § 109 ust. 1 pkt 12 rozporządzenia w sprawie WT.

Jednocześnie organ II instancji zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 9.01.2023 r. i wskazał termin załatwienia sprawy do 26.05.2023 r.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z 7.04.2023 r. (znak: 78/T/2023, data wpływu: 14.04.2023 r.), uzupełnionym pismem z 27.04.2023 r. (znak: 92/T/2023, data wpływu: 4.05.2023 r.), wyjaśniając, że nie przewiduje się wyznaczania przejść dla pieszych na projektowanej ul. Sokoła, w związku z czym nie zachodzi obowiązek oświetlenia drogi w obrębie przejścia dla pieszych wynikający z § 109 ust. 1 pkt 12 rozporządzenia w sprawie WT. Przejścia dla pieszych będą wykonywane na etapie wprowadzania organizacji ruchu.

Jednocześnie Pełnomocnik zarządcy drogi przekazał skorygowaną mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, a także następujące skorygowane elementy projektu budowlanego:

- stronę tytułową projektu zagospodarowania terenu
- część opisową projektu zagospodarowania terenu - str. 13.÷16.,
- rysunek projektu zagospodarowania terenu (Nr rys. 1),
- część opisową projektu architektoniczno-budowlanego branży drogowej - str. 10.÷28.,

- rysunek planu sytuacyjnego branży drogowej (Nr rys. 02),
- stronę tytułową Załączników do projektu budowlanego.

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i wprowadzane korekty, Wojewoda Wielkopolski ostatecznie uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną. Działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, Wojewoda Wielkopolski pismem z 12.05.2023 r. zawiadomił Pełnomocnika zarządcy drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypisy z EGiB z 10.05.2023 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 7.06.2023 r. Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin do 7.07.2023 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 17.05.2023 r. do 6.06.2023 r., w BIP WUW w Poznaniu od 17.05.2023 r. do 31.05.2023 r., na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Międzychodzie od 17.05.2023 r. do 31.05.2023 r., w BIP Starostwa od 18.05.2023 r., oraz na tablicy ogłoszeń i w BIP i Urzędu Miasta i Gminy w Międzychodzie od 17.05.2023 r. do 31.05.2023 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 17.05.2023 r. w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”).

Pismem z 1.06.2023 r. (znak: 109/T/2023, data wpływu: 1.06.2023 r.) Pełnomocnik zarządcy drogi przekazał uaktualnione pełnomocnictwo do występowania w sprawie, a następnie pismem z 6.06.2023 r. (znak: 115/T/2023, data wpływu: 6.06.2023 r.) – oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

W dniu 6.06.2023 r. z aktami sprawy zapoznał się r.pr. Roman Radosław Gospodarczyk, działający z upoważnienia Spółki. Następnie ww. reprezentant Spółki pismem z 7.06.2023 r. (data wpływu: 13.06.2023 r.) podtrzymał dotychczasowe stanowisko Spółki i wniósł o uchylenie decyzji ZriD i wydanie decyzji o odmowie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej lub przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia, wskazując na naruszenie rt.. 6, 7, 8 § 1 i 77 § 1 k.p.a. poprzez zlekceważenie słusznego interesu Spółki oraz naruszenie art. 11a ust. 1 w zw. z art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy w zw. z art. 21 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 1-3 Konstytucji RP, poprzez przyznanie prymatu interesom inwestora przy pominięciu wymagań dotyczących ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, a w konsekwencji nadmierną i niezasadnioną interesem publicznym ingerencję w prawo własności Spółki.

Pismem z 20.06.2023 r. Wojewoda Wielko[polski wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do:

- 1) Ustosunkowania się do uwag wniesionych przez r.pr. Romana Radosława Gospodarczyka.
- 2) Przedłożenia prawidłowo wypełnionego oświadczenia o prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane.
- 3) Przedłożenia dodatkowych egzemplarzy materiałów, mających stanowić załączniki do decyzji Wojewody Wielkopolskiego wydanej w II. instancji.

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 12.05.2023 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 14.07.2023 r.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z 30.06.2023 r. (znak: 130/T/2023, data wpływu: 30.06.2023 r.) przekazując niezbędne dokumenty oraz wyjaśniając, że teren objęty projektowanymi liniami rozgraniczającymi teren został określony przez zarządcę drogi i jest niezbędny do funkcjonowania drogi. Teren przeznaczony do przejścia pod pas drogowy został zminimalizowany do obszaru niezbędnego do wykonania i prawidłowego funkcjonowania elementów drogi, tj. pasa postojowego i zieleni izolacyjnej. Wyznaczony pas postojowy jest niezbędny do obsługi użytkowników drogi, a pas zieleni izolacyjnej ze względów środowiskowych

Kopia powyższej odpowiedzi została przekazana reprezentantowi Spółki (e-mail z 11.07.2023 r.).

Do dnia wydania niniejszej decyzji pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po przeanalizowaniu dokumentacji dotyczącej postępowania administracyjnego w sprawie organ odwoławczy stwierdził, co następuje:

W dniu 27.05.2022 r. do organu I instancji wpłynął wniosek zarządcy drogi – Burmistrza Międzychodu, w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej - ul. Sokoła w Międzychodzie. Zarządca drogi nie wnioskował o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii:

- Zarządu Województwa Wielkopolskiego - postanowienie nr 64/22 z 7.04.2022 r. (znak: DI-IV.8012.64.2022),
- Zarządu Powiatu w Międzychodzie - uchwała nr 161/213/2022 z dnia 7.04.2022 r.,
- Burmistrza Międzychodu - postanowienie z 8.04.2022 r. (znak: RII.7211.2.2022).

Odnosnie wymaganej na podstawie ww. przepisu opinii właściwego wójta, burmistrza, prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskane opinii Burmistrza Międzychodu nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami,

określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, trzy egzemplarze projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (obecnie: Dz.U. z 2023 r. poz. 682 ze zm.), zwanej dalej: Pr. bud., aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak stwierdzić, że załączone do wniosku materiały zawierały nieścisłości i braki wskazane w wyżej cytowanych wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego, które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- pismo Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z 11.04.2022 r. (znak: Po-WA.5183.3097.2.2022),
- pismo Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z 12.04.2022 r. nr 1346/22 (znak: WszW.Poz.-WO-Zp.0732.109.2022),
- ostateczna decyzja Dyrektora PGWWP ZZ w Gorzowie Wielkopolskim z 23.03.2022 r. (znak:PO.ZUZ.1.4210.11.2022.SP) o udzieleniu pozwolenia wodnoprawnego (w toku postępowania odwoławczego przeniesiona na rzecz Burmistrza Międzychodu ostateczną decyzją Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wielkopolskim z 1.02.2023 r. (znak: PO.ZUZ.1.4211.23.2022.SP)).

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z art. 11d ust. 1 pkt. 7a, 7b, 8 lit. a, b, c, d, e, g, ga specustawy.

Z uwagi na fakt, że inwestycja zlokalizowana jest częściowo na obszarze historycznego układu urbanistycznego miasta Międzychód, Starosta Międzychodzki pismem z 20.06.2022 r. zwrócił się do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu o jej uzgodnienie. Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Poznaniu postanowieniem z 1.07.2022 r. nr 554/2022 (znak: Po.WN.5152.6347.2.2022) uzgodnił bez zastrzeżeń inwestycję w zakresie nieruchomości położonych na terenie układu urbanistycznego miasta Międzychód, ujętego w Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Międzychód, a w pozostałym zakresie umorzył postępowanie w sprawie uzgodnienia.

Na podstawie złożonego wniosku Starosta Międzychodzki wszczął postępowanie administracyjne - o czym, działając zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 20.06.2022 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z 17.06.2022 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił

o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia umieszczonego na tablicy ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Międzychodzie od 20.06.2022 r. do 5.07.2022 r. oraz na tablicy ogłoszeń UMiG w Międzychodzie od 21.06.2022 r. do 7.07.2022 r. i w BIP od 22.06.2022 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 22.06.2022 r. w prasie lokalnej („Tydzień Międzychodzko-Sierakowski”).

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

W toku prowadzonego postępowania Starosta Międzychodzki wzywał osoby fizyczne do wyjaśnienia stanu prawnego nieruchomości. Zauważyć należy, że przepis szczególnie, jakim jest specustawa, określa sposób zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (art. 11d ust. 5, 6, 7, 8) oraz o wydaniu decyzji (art. 11f ust. 3, 4, 5). Zgodnie z przepisami specustawy, zawiadomienia doręcza się właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Uzyskiwanie dodatkowych wyjaśnień od współwłaścicieli nieruchomości nie było więc wymagane w analizowanym postępowaniu.

Wniosek został skorygowany (uporządkowany) pismem z 21.06.2022 r. (data wpływu: 21.06.2022 r.).

W toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji strony postępowania (w tym Odwołujący) nie skorzystały z prawa do zapoznania się z aktami sprawy ani nie złożyły żadnych uwag i wniosków.

W dniu 4.08.2022 r. Starosta Międzychodzki wydał decyzję, którą udzielił zarządcy drogi zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Decyzji nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy organ I instancji doręczył decyzję zarządcy drogi (Burmistrzowi Międzychodu) oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia z 4.08.2022 r. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu decyzji na tablicy ogłoszeń SP w Międzychodzie od 5.08.2022 r. do 19.08.2022 r. i w BIP 5.08.2022 r. oraz na tablicy ogłoszeń UG Międzychód od 9.08.2022 r. do 26.08.2022 r. i w BIP 9.08.2022 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 10.08.2022 r. w prasie lokalnej („Tydzień Międzychodzko-Sierakowski”).

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z 4.08.2022 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pism.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, co następuje:

Decyzja Starosty Międzychodzkiego została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyśpieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyśpieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja Starosty Międzychodzkiego została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Burmistrza Międzychodu.

Organ I instancji prawidłowo określił przedmiot inwestycji.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 specustawy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1; 6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu kontroli decyzji Starosty Międzychodzkiego stwierdzono, co następuje:

- 1) Decyzja Starosty Międzychodzkiego spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy. Organ I instancji w punkcie I. na stronach 1.÷2. ustalił wymagania dotyczące powiązania

drogi z innymi drogami publicznymi z określeniem ich kategorii, oraz wskazał rodzaj powiązań.

- 2) Decyzja Starosty Międzychodzkiego tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy, w punkcie II. na stronach 2.÷3. określając linie rozgraniczające teren.

Z uwagi na nieprecyzyjne zapisy decyzji oraz dokonane w toku postępowania naprawczego korekty organ II instancji uznał za konieczne uchylene w całości punktów II.2., II.2.1., II.2.2. i II.2. na stronach 2.÷3. zaskarżonej decyzji i zastąpienie ich stosownie skorygowanymi zapisami, a także zastąpienie załącznika graficznego pn. „Mapa w skali co najmniej 1: 5000 przedstawiająca proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu” ukazującego linie rozgraniczające teren.

- 3) Decyzja Starosty Międzychodzkiego spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy, w punkcie III. na stronach 3.÷4. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.

Na marginesie jedynie należy wskazać, że informacje zawarte w punktach III.1.1., III.2. i III.3. nie stanowią ustaleń decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej i winny się raczej znaleźć w jej uzasadnieniu.

- 4) Decyzja Starosty Międzychodzkiego spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy, w punkcie IV. na stronach 4.÷5. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z Pr. bud.

- 5) Decyzja Starosty Międzychodzkiego spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 specustawy. Organ I instancji w punkcie V. na stronie 5. prawidłowo zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

- 6) Decyzja Starosty Międzychodzkiego tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy. Organ I instancji w punkcie VI. na stronie 5. wskazał nieruchomości lub ich części, które stają się z mocy prawa własnością Gminy Międzychód, jednak zawarty w decyzji zapis jest nieprecyzyjny i nie wskazuje w sposób jednoznaczny, że przejęciu ulegają jedynie części nieruchomości powstałe na skutek podziału.

W związku z powyższym organ II instancji uznał za celowe skorygowanie zapisów punktu VI. zaskarżonej decyzji.

- 7) Decyzja Starosty Międzychodzkiego tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy.

W punkcie VII. na stronach 7.÷8. Starosta Międzychodzki zatwierdził projekt budowlany, składający się z projektu zagospodarowania terenu, projektu architektoniczno-budowlanego (Tomy I.÷V.) oraz załączników do projektu budowlanego.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z obecnym brzmieniem art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera m.in. „zatwierdzenie projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego”. W związku z tym organ II instancji uznał za celowe

stosowne skorygowanie tytułu punktu VII. decyzji Starosty Międzychodzkiego.

W toku postępowania odwoławczego organ II instancji stwierdził braki i nieścisłości w dokumentacji projektowej, które zostały wyjaśnione, uzupełnione i skorygowane. Wskutek dokonanych przez zarządcę drogi korekt organ II instancji uznał za konieczne uchylenie wybranych elementów dokumentacji projektowej i zatwierdzenie w ich miejsce odpowiednich skorygowanych dokumentów.

Po analizie uzupełnionej i skorygowanej dokumentacji projektowej należy stwierdzić, że została ona sporządzona zgodnie z Pr. bud., obowiązującymi przepisami dotyczącymi projektowania dróg - w tym rozporządzeniem w sprawie WT, oraz rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2022 r. poz. 1679), a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Projekt zagospodarowania terenu zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 Pr. bud.

8) Decyzja Starosty Międzychodzkiego spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy:

- w punkcie VIII. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a specustawy).

Organ II instancji stwierdził jednak, że zapisy zawarte w pkt. VIII.1.6. zaskarżonej decyzji dotyczą stanu prawnego sprzed nowelizacji ustawy - Prawo budowlane (tj. przed 19.09.2020 r.). Wobec powyższego, organ odwoławczy uznał za konieczne dokonanie stosownej korekty redakcyjnej zaskarżonej decyzji w powyższym zakresie;

- w punkcie IX. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie ustalił obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b specustawy);

- w punkcie X. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie ustalił obowiązku rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych poza liniami rozgraniczającymi oraz prawidłowo określił termin rozbiórki takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, i, j specustawy);

- w punkcie XI., zatytułowanym „Określenie szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy), organ I instancji zawarł zapisy dotyczące kierownika budowy, które powinny się znaleźć w punkcie dotyczącym szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych. Wyjaśnić należy, że określenie szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie winno być dokonane w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego (Dz.U. z 2001 r. Nr 138 poz. 1554). W analizowanym przypadku nie jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru

inwestorskiego, w związku z czym organ II instancji uznał za niekonieczne dokonywanie korekty ww. zapisu;

- w punkcie XII. organ I instancji prawidłowo ustalił obowiązek dokonania budowy lub przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, zezwolił na jego wykonanie oraz określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tego obowiązku (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, i, j specustawy);

- w rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. f specustawy;

w punkcie XIII. organ I instancji zgodnie z wnioskiem ustalił obowiązek przebudowy innych dróg publicznych i zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, j specustawy), jednak niezgodnie z wnioskiem określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tego obowiązku. Wnioskodawca przedłożył oświadczenie o dysponowaniu nieruchomościami na cele budowlane dla nieruchomości objętych tym obowiązkiem, w związku z czym organ II instancji uznał za celowe uchylenie zapisu punktu XII.2. zaskarżonej decyzji;

- w rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h specustawy, w związku z czym organ I instancji umieścił na str. 12. decyzji następujący zapis: „3. Określenie obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów. Nie dotyczy.” Zgodnie z logiką numeracji zapisów decyzji, zapis ten winien nosić numer XIII., jednak z uwagi na jego zbędność organ II instancji uznał za celowe jego uchylenie w całości.

9) W rozpatrywanej sprawie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 20a specustawy, w związku z czym organ I instancji umieścił na str. 12. decyzji następujący zapis: „4. Przejście przez teren wód płynących”. Zgodnie z logiką numeracji zapisów decyzji, zapis ten winien nosić numer IX., w związku z czym organ II instancji uznał za celowe dokonanie korekty redakcyjnej zaskarżonej decyzji w tym zakresie. W pozostałym zakresie zapisy dotyczące ustalenia przejścia przez teren wód płynących są prawidłowe i odpowiadają wymogom specustawy.

10) W rozpatrywanej sprawie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 16 ust. 2 specustawy, w związku z czym organ I instancji umieścił na str. 12. decyzji następujący zapis: „7. Określenie terminu wydania nieruchomości”. Zgodnie z logiką numeracji zapisów decyzji, zapis ten winien nosić numer X., w związku z czym organ II instancji uznał za celowe dokonanie korekty redakcyjnej zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

Organ I instancji prawidłowo określił termin wydania nieruchomości i opróżnienia lokali.

11) W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 17 ust. 1 specustawy. Organ I instancji umieścił na str. 12. decyzji następujący zapis: „8. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności. Inwestor nie złożył wniosku o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności”. Zgodnie z logiką numeracji zapisów decyzji, zapis ten winien nosić numer XI., w związku z czym organ II instancji uznał za celowe dokonanie korekty redakcyjnej zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

Dokonując analizy decyzji Starosty Międzychodzkiego organ II instancji stwierdził także, że spełnia ona wymogi art. 107 § 1 k.p.a. Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata – Burmistrza Międzychodu, a także prawidłowo wskazał strony postępowania. Uzasadnienie decyzji zawiera opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie.

Wskazać należy, że organ I instancji nie odniósł się do wymogów art. 82 ust. 1 pkt 4, art. 88 ust. 1 i art. 96 ust. 1, 2 i 3 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (stan prawny na moment wydawania decyzji: Dz. U. z 2022r. poz. 1029 ze zm.), zwanej dalej: ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku.

Brak odniesienia do wyżej wskazanych przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku stanowić może naruszenie przepisu art. 107 § 3 k.p.a. Z uwagi na zakres i lokalizację inwestycji należy jednak uznać to uchybienie za nie mające wpływu na kształt rozstrzygnięcia, bowiem projektowany odcinek drogi położony jest poza granicami obszarów chronionych, w obrębie istniejącego układu urbanistycznego Międzychodu, w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej i usługowej, i przebiega po śladzie istniejącej drogi.

Organ II instancji stwierdził ponadto, że decyzja Starosty Międzychodzkiego zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono decyzję Starosty Międzychodzkiego i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji. Zarówno przedmiot inwestycji jak i jej lokalizacja pozostają takie same jak we wniosku rozpatrywanym w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji.

Odnośnie zarzutów wniesionych w odwołaniu należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14.10.1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecnictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 Pr. bud., w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez Naczelnego Sąd Administracyjny w wyroku z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady

budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 k.p.a., nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy: Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów specustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Oдноśnie uwag Odwołującego dotyczących nieuwzględnienia interesów Spółki, jako właściciela działki nr XXX, a w szczególności obowiązku przywrócenia przez inwestora nieruchomości do stanu poprzedniego - wyrównania i rekultywacji terenu oraz odtworzenia ogrodzenia działki nr XXX (po wywłaszczeniu dz. nr XXX) należy wyjaśnić, że – jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji - w punkcie IV. na stronach 4.÷5. decyzji ZRID ustalone zostały wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Ustalenia zawarte w decyzji ZRID odpowiadają w pełni wymogom art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy oraz Pr. bud.

Kwestie rekultywacji terenu czy odtworzenia ogrodzenia na częściach nieruchomości nie objętych inwestycją drogową nie są przedmiotem rozważań organów administracji właściwych w analizowanej sprawie. Nie są też przedmiotem orzekania w postępowaniu dotyczącym decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej organy obu instancji badają bowiem zgodność z prawem wniosku inwestora, nie badają natomiast zagadnień dotyczących ewentualnych negatywnych następstw dla podmiotów objętych decyzją. Następuje to w odrębnym postępowaniu o charakterze odszkodowawczym. Skutki związane z wywłaszczeniem gruntu wraz ze znajdującymi się na im elementami - ogrodzeniami, obiektami budowlanymi, zielenią, itp. - są rekompensowane w formie odszkodowania. Ustawodawca wyznacza też termin dla wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Zatem, pomimo odjęcia własności, dochodzi do równoważenia strat i szkód związanych z prowadzonym postępowaniem (por. art. 12 ust. 4a i art. 18 specustawy). Brak jest przepisu prawa, który umożliwiłby nałożenie na zarządcę drogi obowiązku przeniesienia czy odtworzenia elementów zagospodarowania wywłaszczanej nieruchomości lub jej części, tak więc żądanie Spółki w tym zakresie należy uznać za pozbawione podstaw prawnych i niemożliwe do zaspokojenia w świetle art. 11e specustawy.

Jeżeli jednak w związku z realizacją inwestycji drogowej skarżąca Spółka uważa, że doznała szkody, to może skorzystać ze stosownego powództwa cywilnego i przedstawić dowody na okoliczność powstałej szkody i jej wielkości. Argumentacja tego rodzaju w postępowaniu dotyczącym zezwolenia na realizację inwestycji drogowej ma jednak charakter interesu faktycznego, a więc takiego, który nie może stanowić prawnej przeszkody dla wydania decyzji administracyjnej. Z samej istoty przedsięwzięcia drogowego, będącego inwestycją liniową, wynika ingerencja w prawa przysługujące innym podmiotom w stosunku do nieruchomości objętych projektowaną inwestycją. Z omawianej ingerencji wynikać mogą z kolei inne utrudnienia lub niedogodności dla podmiotów dotychczas wykorzystujących daną nieruchomość lub planujących jej wykorzystywanie w określony sposób. Nie oznacza to jednak, że taka decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest wadliwa.

Pozostałe poruszone przez Odwołujące kwestie, tj. przyznanie Spółce nieruchomości zamiennej, ustalenie podstaw do odszkodowania według zaniżonych parametrów nieruchomości oraz wypłacenie odszkodowania za bezumowne korzystanie przez Gminę Międzychód z części działki nr XXX, również nie są przedmiotem orzekania w postępowaniu dotyczącym decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej i nie mogą podlegać badaniu w postępowaniu odwoławczym dotyczącym decyzji ZRID.

Jak słusznie wskazał zarówno organ I instancji w wyżej cytowanym piśmie z 26.08.2022 r. (data wpływu: 29.08.2022 r.), jak i zarządca drogi w piśmie z 27.10.2022 r., ustalenie i wypłata odszkodowania za grunt przejęty w trybie specustawy następuje w odrębnym postępowaniu na podstawie art. 12 ust. 4a i 4b specustawy i w oparciu o przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U z 2023 r. poz. 344). Zgodnie z art. 12 specustawy decyzję ustalającą wysokość odszkodowania za nieruchomości przejęte pod budowę drogi wydaje organ, który wydał decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna.

III.

Odnosnie uwag Odwołującego dotyczących zbędności zajęcia części przejmowanego terenu w celu budowy parkingu, zastosowanie znajdują zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia. Organy orzekające w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i nie są władne do korygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji lub narzucania lokalizacji jej poszczególnych elementów. Powyższe oznacza, że działanie organu administracji nie opiera się na uznaniowości, ale polega na przyjęciu konkretnego wniosku i jego weryfikacji w jego granicach bez możliwości ingerowania w takie aspekty inwestycji jak lokalizacja i w przebieg linii podziału nieruchomości, lokalizacja poszczególnych elementów drogi czy zastosowane rozwiązania budowlane. Ewentualne ustępstwa w zakresie przebiegu czy rozwiązań drogowych wymagają akceptacji inwestora, gdyż on jest dysponentem wniosku (por. wyrok WSA w Poznaniu z 5.08.2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20). Organy wydające decyzję w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie wyznaczają przebiegu drogi, nie ustalają parametrów jej poszczególnych elementów i nie mają możliwości przymuszenia inwestora do dokonania zmian, o które ubiegają się inne strony postępowania, o ile takie zmiany nie wynikają ściśle z litery prawa.

Zarówno organ I instancji, jak i organ odwoławczy, mogły więc działać tylko w granicach tego wniosku, nie mając możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w lokalizację poszczególnych elementów drogi, zaproponowanych przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji mogła podlegać jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia.

W tym miejscu powtórzyć należy, że ze względu na treść art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od opinii czy życzeń innych stron postępowania. Zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy Pr. bud. oraz innych aktów prawnych. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki inwestycyjnej. Nieuwzględnienie ich nie może stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Żaden przepis specustawy nie nakłada na organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązku zasięgnięcia opinii pozostałych stron postępowania co do przebiegu inwestycji ani nie uzależnia możliwości wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej od uzyskania ich akceptacji.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, Wojewoda Wielkopolski - biorąc pod uwagę interes Spółki oraz możliwość dobrowolnego uwzględnienia wniosku Odwołującego przez zarządcę drogi - zwrócił się do inwestora o zajęcie stanowiska odnośnie wniesionych w odwołaniu uwag. Burmistrz Międzychodu udzielił odpowiedzi na wezwanie wyżej cytowanym pismem z 27.10.2022 r. wyjaśniając, w jaki sposób przyjęte rozwiązania projektowe uwzględniają interes Odwołującego. Zarządca drogi wyjaśnił, że „parking”, o którym mowa w odwołaniu, stanowi pas postojowy, o którym mowa w § 30 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WT, a wymiary stanowisk postojowych zostały dostosowane do parametrów określonych w § 116 rozporządzenia w sprawie WT. Zarządca drogi stwierdził w sposób jednoznaczny, że nie widzi konieczności dokonania zmian w przyjętych rozwiązaniach projektowych, a sporny fragment działki nr XXX jest niezbędny do realizacji inwestycji drogowej.

Biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności, organ II instancji, nie będąc uprawnionym do oceny racjonalności rozwiązań przyjętych przez właściwego zarządcę drogi, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, że kształt inwestycji narusza normy prawne.

Zgodnie bowiem z § 30 rozporządzenia w sprawie WT na ulicy klasy GP oraz na ulicach niższych klas można stosować pas postojowy, jeżeli otaczające zagospodarowanie wywołuje zapotrzebowanie na miejsca postojowe. Pas postojowy stanowi element drogi, podobnie jak jezdnia, chodnik, zieleń drogowa i pozostałe niezbędne urządzenia (np. oświetlenie, kanał technologiczny, odwodnienie).

Zgodnie z rysunkiem projektu zagospodarowania terenu (Nr rys. 1) oraz rysunkiem planu sytuacyjnego branży drogowej (Nr rys. 02), na przeznaczonej pod inwestycję drogową działce XXX (powstałej w wyniku podziału działki nr XXX) zaprojektowano elementy układu drogowego, w tym m.in.: jezdnię, zjazd na działkę nr XXX, chodnik, pas postojowy i zieleń izolacyjną. Zakres wywłaszczenia znajduje więc uzasadnienie w przedstawionej dokumentacji budowlanej.

Reasumując, organ I instancji był związany wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i, orzekając w sprawie, nie był władny do skorygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji, zatem brak było podstaw do odmowy udzielenia zgody na realizację inwestycji drogowej lub do zmiany przebiegu inwestycji zgodnie z życzeniem Spółki.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z 29.04.2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

IV.

Oдноśnie zarzutów wyrażonych w piśmie z 7.06.2023 r. zastosowanie znajdą zarówno zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia, jak i wyjaśnienia przedstawione w punktach II. i III. niniejszego uzasadnienia.

Należy tu również wskazać na stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z 16.10.2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całej społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonej; po drugie, uproszczona procedura wyłączenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wyłączone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i - w następstwie jej wydania - wyłączonej. Przy założonym przebiegu drogi - z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony - wypadnięcie choćby jednej z grup wyłączonej nieruchomości może unicestwić całą inwestycję.

Elementy układu drogowego zaprojektowane na części nieruchomości stanowiącej własność Spółki nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od całości inwestycji drogowej, której są jej integralną częścią. Jezdnia, zjazd na działkę nr XXX, chodnik, pas postojowy i zieleń izolacyjna, zaprojektowane na terenie spornej nieruchomości, nie funkcjonują w próżni. Przeciwnie, stanowią nierozdzielalną całość układu drogowego i służą obsłudze wszystkich uczestników ruchu drogowego (w tym samej Spółki i jej klientów) oraz ochronie przyległych terenów przed uciążliwościami związanymi z ruchem drogowym.

Reasumując, zarzut pominięcia wymagań dotyczących ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich (tj. Spółki) oraz nadmierną i nieuzasadnioną interesem publicznym ingerencję w prawo własności Spółki należy uznać za nieuzasadnioną.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Niniejsza decyzja jest zaskarżalna do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 259 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Marcin Karpiński

Zastępca Dyrektora

Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Załączniki:

- 1) Mapa przedstawiająca proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu (Nr rys. 1), ukazująca linie rozgraniczające teren,
- 2) Elementy projektu budowlanego:
 - strona tytułowa projektu zagospodarowania terenu
 - część opisowa projektu zagospodarowania terenu - str. 13÷15,
 - rysunek projektu zagospodarowania terenu (Nr rys. 1),
 - strona tytułowa projektu architektoniczno-budowlanego branży drogowej,
 - część opisowa projektu architektoniczno-budowlanego branży drogowej – str. 10÷28,

- rysunek planu sytuacyjnego branży drogowej (Nr rys. 02),
- strona tytułowa Załączników do projektu budowlanego,
- strona 12 Załączników do projektu budowlanego (Spis warunków technicznych i uzgodnień),
- pismo Starosty Międzychodzkiego z 9.03.2023 r. (znak: KD.7011.7.2023) opiniujące pozytywnie geometrię projektowanej drogi.

Otrzymują:

- 1) Starosta Międzychodzki (1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) Pan Julian Kaluba, Biuro Projektów i Realizacji Inwestycji PROSYSTEM, os. Bolesława Śmiałego 30/75, 60-682 Poznań (jako pełnomocnik zarządcy drogi - 2 egz. wraz z załącznikami),
- 3) Pan L.L., Wiceprezes Zarządu, Hotel Neptun sp. z o.o., ul. Słoneczna 8, 64-400 Międzychód (1 egz. bez załączników),
- 4) aa.

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Międzychodzie, ul. 17 Stycznia 143; 64-400 Międzychód (1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) Burmistrz Międzychodu (ePUAP - bez załączników),
- 3) Wydział Geodezji, Kartografii, Katastru, Gospodarki Nieruchomościami Starostwa Powiatowego w Międzychodzie (ePUAP - bez załączników),

Sprawę prowadzą:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61 8541291, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl;
st. specjalista Katarzyna Plesińska-Wasik, e-mail: kwasik@poznan.uw.gov.pl, tel. 61 8541467.

Godziny obsługi klientów:

poniedziałek, środa, piątek od 8.30 do 15.00, wtorek, czwartek od 12.00 do 15.00.

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak.